

POSTANOWIENIE

Dnia 4 stycznia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Anna Kurzynowska – Drzażdżewska

Protokolant sekretarz J. K.

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2021 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z wniosku E. R.

z udziałem S. Z., K. S. (1)

o dział spadku, zniesienie współwłasności, podział majątku

postanawia:

1. Dokonać podziału majątku wspólnego małżonków K. i S. S. (1), zniesienia współwłasności oraz działu spadku po nich i Z. S. w skład którego wchodzi zabudowana nieruchomość oznaczona numerem geodezyjnym (...) o powierzchni (...) ha, położona w W., gmina G., dla której w Sądzie Rejonowym w Giżycku prowadzona jest Księga Wieczysta o numerze (...) w ten sposób, że według planu biegłego sądowego A. K. (1) z dnia 15 czerwca 2018 r. w wersji A i opinii biegłego M. D. (1) z dnia 29 września 2021 r. stanowiących integralną część niniejszego orzeczenia w budynku mieszkalnym usytuowanym na wymienionej działce ustanowić:

a) samodzielny lokal mieszkalny, położony na parterze składający się z pomieszczeń (...) wraz ze schodami zewnętrznymi od strony podwórza o powierzchni użytkowej (...) m^(...) który oznaczyć numerem (...) i przyznać na rzecz uczestniczki postępowania K. S. (1) wraz z udziałem w nieruchomości wspólnej równym: (...).

b) samodzielny lokal mieszkalny, położony na piętrze budynku składający się z pomieszczeń (...) (...) (...) wraz z przynależnością w postaci garażu oznaczonego o(...) o powierzchni użytkowej łącznej (...) m^(...), który oznaczyć numerem (...) i przyznać na rzecz wnioskodawczyni E. R. wraz z udziałem w częściach wspólnych nieruchomości równym (...).

2. Zasądzić od E. R. na rzecz K. S. (1) kwotę 980 zł płatnych w terminie 30 dni od uprawomocnienia się orzeczenia wraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie do dnia zapłaty tytułem wyrównania udziałów i zwrotu nakładów poniesionych na nieruchomość.

3. Zasądzić od K. S. (1) na rzecz S. Z. kwotę 75.000 zł (siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych 00/100) tytułem spłaty jej udziałów w nieruchomości wspólnej, przy czym płatność powyższej kwoty rozłożyć na 5 rat po 15.000 zł każda płatnych rocznie do 30 września każdego roku kalendarzowego począwszy od 2022 r. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w terminie płatności którejkolwiek z rat do dnia zapłaty.

4. Oddalić wnioski stron w pozostałym zakresie.

5. Nie obciążać stron kosztami postępowania.

SSR Anna Kurzynowska-Drzażdżewska

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni E. R. domagała się podziału majątku wspólnego K. S. (2) i S. S. (1), działu spadku po nich i Z. S. oraz zniesienia współwłasności zabudowanej nieruchomości położonej w W. gm. G., składającej się z działki o nr geod. (...) o powierzchni (...) m^(...), opisaney w księdze wieczystej (...), prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Giżycku, VI Wydział Ksiąg Wieczystych w G..

W uzasadnieniu podała, iż przysługuje jej w opisaney nieruchomości udział wynoszący (...)/(...) Pozostałymi współwłaścicielami nieruchomości są jej bratanice- córki zmarłego Z. S., a mianowicie K. S. (1) i S. Z.. Ich udziały wynoszą po 1/4 części.

Wnioskodawczyni podniosła, że budynek mieszkalny został praktycznie w sposób nieformalny podzielony. Ona wraz z mężem zajmuje jego piętro, zaś uczestniczki wykorzystują parter. Z uwagi na narastający konflikt wnioskodawczyni wniosła o zniesienie współwłasności przez fizyczny podział nieruchomości na dwie samodzielne nieruchomości przy zachowaniu dotychczasowych udziałów. W sytuacji gdyby podział fizyczny budynku okazał się niemożliwy wniosła o ustanowienie odrębnej własności lokali.

We wniosku o wszczęcie postępowania i w jego toku wskazywała, iż poczyniła na nieruchomość wspólną nakłady polegające na przeprowadzeniu w budynku mieszkalnym prac remontowych. Dodatkowo wskazała, że jej zmarły brat – poprzednik prawny uczestniczek postępowania nie partycypował w żaden sposób w kosztach utrzymania nieruchomości. Nie ponosił wydatków na jakiegokolwiek remonty oraz na jej ogrzewanie.

Uczestniczki postępowania K. S. (1) i S. Z. nie kwestionowały konieczności zniesienia współwłasności nieruchomości. Ich stanowisko początkowo było zgodne. Wnosiły o przyznanie ewentualnego samodzielnego lokalu mieszkalnego na parterze na współwłasność.

Podniosły także, iż nieruchomość stanowiąca przedmiot współwłasności jest zabudowana w sposób utrudniający całkowite zniesienie współwłasności ale mimo to wniosły o podział gruntu.

(zob. odpowiedź na wniosek k. 34 i nast.).

Twierdziły, iż ojciec w miarę swoich możliwości remontował nieruchomość. Kategorycznie zaprzeczyły by nie ogrzewał nieruchomości i nie kupował opału. Już po jego śmierci koszty związane z utrzymaniem nieruchomości ponosiły uczestniczki postępowania. Organizowały wywóz nieczystości i opłacały podatek od nieruchomości. Poczyniły także cały szereg nakładów na nieruchomość i wniosły o rozliczenie ich kosztów.

Zastrzegły iż powierzchnia i rozkład ewentualnie utworzonych lokali powinny odpowiadać dotychczasowemu sposobowi korzystania.

W toku postępowania sądowego zarysował się wyraźny konflikt między uczestniczkami. Ostatecznie S. Z. zrezygnowała z udziału w nieruchomości domagając się jedynie spłaty w wysokości 75 000 zł. (bezsporne).

Sąd ustalił, co następuje

Wnioskodawczyni E. R. i uczestniczki postępowania K. S. (1) i S. Z. są współwłaścicielkami zabudowanej nieruchomości położonej w W. gm. G., składającej się z działki o nr geod. (...) o powierzchni (...) m^(...), opisaney w księdze wieczystej (...), prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Giżycku. Ich udziały w przedmiotowej nieruchomości wynoszą odpowiednio (...) i po (...). Nieruchomość ta zabudowana jest budynkiem mieszkalnym i budynkami gospodarczym. Budynek mieszkalny jest piętrowy. Wybudowany został przez K. i S. małż. S. – rodziców i dziadków stron. Stanowił składnik ich majątku wspólnego. Obecnie na piętrze budynku zamieszkuje wnioskodawczyni. Do

swojej śmierci na parterze budynku zamieszkiwał ojciec uczestniczek postępowania, a brat wnioskodawczyni – Z. S.. Spadek po nim nabyły w równych częściach uczestniczki postępowania. Obie strony w zamieszkiwanych przez siebie częściach wykonały szereg prac remontowych, które stanowiły nie tylko nakłady na zajmowane części mieszkalne. Znaczna część prac dotyczyła bowiem szeroko rozumianej elewacji budynku, dachu oraz otoczenia.

(dowód: okoliczności bezsporne między stronami, odpis z księgi wieczystej (...), opinie biegłego z zakresu budownictwa A. K. (1) 162-203, 245-317–, opinia biegłego z zakresu szacowania (...) – k. 719-760, , zeznania świadków: K. R. – k. 93v, F. A., K. Z. – k. 119-120,)

Wnioskodawczyni i uczestnicy postępowania korzystają z samodzielnych części budynku mieszkalnego. Wejście do budynku jest wspólne. Pod budynkiem znajdują się piwnice z korytarzem i pomieszczeniem Co. W sąsiedztwie budynku mieszkalnego znajduje się pomieszczenie gospodarcze. Strony korzystają z niego wspólnie. Trzymany jest tam opał.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu geodezji i biegłego z zakresu budownictwa na okoliczność możliwości całkowitego zniesienia współwłasności nieruchomości z uwzględnieniem ograniczeń wynikających z ukształtowania terenu, rodzaju i sposobu zabudowy oraz konieczności wykonania dodatkowego wejścia do nieruchomości i kosztów tej inwestycji. Sąd zastrzegł by biegli, w przypadku ustalenia przez nich, iż całkowite zniesienie współwłasności jest niemożliwe – przygotowali również wersję częściowego zniesienia współwłasności.

Biegły z zakresu budownictwa A. K. (1) biorąc pod uwagę lokalizację i charakter budynków oraz sposób użytkowania ich przez współwłaścicieli stwierdził, iż całkowite zniesienie współwłasności nie jest możliwe. Wskazał także, iż niemożliwe jest dokonanie podziału budynku w linii pionowej z racji układu pomieszczeń. Przyznał natomiast, iż istnieje możliwość ustanowienia odrębnej własności dwóch lokali mieszkalnych. Biegły uwzględniając dotychczasowe udziały we współwłasności i sposób korzystania z nieruchomości przygotował trzy warianty podziału nieruchomości. W toku postępowania biegły uwzględniając wnioski i zastrzeżenia stron sporządził opinie uzupełniające zawierające wyliczenie przypuszczalnych kosztów adaptacyjnych w kolejnych wersjach podziału nieruchomości.

Biegły stwierdził, iż dla osiągnięcia tego celu konieczne jest wykonanie w budynku prac adaptacyjnych. Wskazał też, iż dotyczy to części budynku zamieszkiwanej obecnie przez K. S. (1), która ostatecznie podjęła się ich wykonania.

Z uwagi na duże koszty dwóch pozostałych wersji podziału budynku mieszkalnego strony zgodnie przyjęły jako propozycję podziału nieruchomości wersję z opinii biegłego A. K. (1) oznaczoną literą A. Jest to wersja najtańsza ale w wyniku jej przyjęcia pozostaje wspólne wejście do budynku mieszkalnego dla wszystkich współwłaścicieli.

(zob. wyjaśnienia biegłego A. K. na rozprawie K.229-230 akt).

Na zgodny wniosek stron postanowieniem z dnia 29.01.2019 r. postępowanie w sprawie zostało zawieszono do czasu wykonania prac adaptacyjnych wymienionych przez biegłego.

(zob. opinia biegłego k. 248-249 ,protokół rozprawy k. 346-347).

Po wykonaniu prac adaptacyjnych przez uczestniczkę postępowania, co zostało potwierdzone przez biegłego A. K. (1), oraz zaświadczenie mgr inż. . M. U. (1) – specjalistę z zakresu budowy instalacji elektrycznych z dnia 21.XII. .2020 r. na mocy postanowienia z dnia 09.06.2021 r. postępowanie w sprawie zostało podjęte.

(dowód: opinie biegłego z zakresu budownictwa A. K. – k. 248-249, k. 551-557, oświadczenie i protokół z badania instalacji elektrycznej M. U. k.581-587).

Ponieważ strony zgodnie przyznały, że jakiegokolwiek dzielenie gruntu jest niecelowe z racji wielkości działki i charakteru jej zabudowy (bezsporne) ostatecznie pominięto dowód z opinii biegłego z zakresu geodezji.

Wobec konieczności ustalenia aktualnej wartości nieruchomości i poszczególnych lokali mieszkalnych oraz wzajemnych żądań dotyczących rozliczenia poniesionych przez współwłaścicieli nakładów na wspólną nieruchomość sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości w osobie M. D. (1).

Biegły ustalił wartość całej nieruchomości na kwotę 449 650 zł. Wartość poszczególnych lokali przedstawia się następująco : lokal na parterze po wykonaniu przez uczestniczki postępowania nakładów wart jest 286 770 zł , lokal zajmowany przez E. R. wyceniony został na kwotę 212 520 zł.

Jednocześnie biegły ustali ,że nakłady wnioskodawczyni na nieruchomość wspólną wyniosły 19 720 zł , zaś nakłady uczestniczek 5 060 zł. Nakłady uczestniczek postępowania na lokal położony na parterze zamknęły się kwotą 90 870 zł.

(dowód: opinia biegłego M. D. k.719- 760).

Opinii biegłego żadna ze stron nie kwestionowała.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie wskazać należy, iż stosownie do art. 210 kc każdy ze współwłaścicieli może wystąpić z żądaniem zniesienia współwłasności. Prawo to jest realizowane niezależnie od woli pozostałych uprawnionych, nie może być także ograniczone ani wyłączone, poza sytuacją, kiedy współwłaściciele umową, czasowo, wyłączają możliwość zniesienia współwłasności.

W braku zgody współwłaścicieli, co do umownego zniesienia współwłasności jedyną możliwością jej zniesienia jest uzyskanie stosownego rozstrzygnięcia sądowego. Należy tu podkreślić, iż obowiązujące przepisy prawa nie przewidują, co do zasady, możliwości oddalenia wniosku w przedmiocie zniesienia współwłasności, o ile z takim wnioskiem występuje osoba uprawniona (czyli którykolwiek ze współwłaścicieli). Współwłasność stanowi bowiem stan przejściowy – stanem pożądanym jest doprowadzenie do jej zniesienia. Stąd też brak zgody uczestników postępowania na zniesienie współwłasności, czy na zaproponowany przez biegłych sposób wyjścia ze stosunku współwłasności, nie jest też przeszkodą do wydania rozstrzygnięcia przez sąd w tym zakresie.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawczyni domagała się zniesienia współwłasności zabudowanej nieruchomości położonej w W. , składającej się z działki o nr geod. (...) o powierzchni(...) m⁽²⁾ przez jej fizyczny podział na dwie samodzielne nieruchomości przy zachowaniu dotychczasowych udziałów. W sytuacji gdyby podział fizyczny budynku okazał się niemożliwy wniosła o ustanowienie odrębnej własności lokali.

W myśl art. 211 kc podział fizyczny stanowi zasadniczy sposób zniesienia współwłasności. Dopuszczalność fizycznego podziału rzeczy wspólnej wyłącza jedynie sprzeczność tego podziału z przepisami ustawy, ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem rzeczy albo też sytuacja, w której podział pociągałby za sobą istotną zmianę rzeczy lub znaczne zmniejszenie jej wartości.

Biegły z zakresu budownictwa A. K. (1) oraz biegły z zakresu szacowania (...) w złożonych opiniach wskazywali, iż ze względu na lokalizację i charakter budynków oraz sposób użytkowania ich przez współwłaścicieli nie jest możliwe całkowite zniesienie współwłasności nieruchomości należącej do uczestników postępowania. Zazaczyli, iż we współwłasności musi pozostać podwórze z niezbędnym dostępem budynku mieszkalnego do drogi publicznej.

Biegli podnieśli także, iż z racji układu pomieszczeń nie jest możliwe dokonanie podziału budynku mieszkalnego w linii pionowej. Przyznali natomiast, iż istnieje możliwość ustanowienia odrębnej własności dwóch lokali mieszkalnych. Biegły z zakresu budownictwa wskazał ponadto, iż dla wyodrębnienia dwóch lokali mieszkalnych konieczne jest wykonanie prac adaptacyjnych w części zajmowanej w istocie przez uczestniczkę postępowania.

Biegły z zakresu szacowania nieruchomości sporządził również operat szacunkowy wartości całej nieruchomości i wyodrębnionych lokali.

W przedmiotowej sprawie uczestnicy, co do zasady zgadzali się z zaproponowanym przez biegłych sposobem zniesienia współwłasności z tą zmianą, że ostatecznie strony zgodnie optowały za pozostawieniem budynku gospodarczego położonego poza bryłą budynku mieszkalnego w dotychczasowym sposobie użytkowania. Zmiana polegała na tym, że biegły A. K. budynek ten przypisał jako część przynależną do lokalu na parterze. Tymczasem z budynku tego zgodnie korzystają zarówno wnioskodawczyni jak i uczestniczka postępowania, trzymając tam głównie opał.

Powołane opinie biegłych zasługują w pełni na uwzględnienie. Opinie te są jasne i w sposób logiczny umotywowane. Ostatecznie też żadna ze stron tych opinii nie zakwestionowała w żadnym zakresie. Posłużyły one sądowi jako podstawa do rozstrzygnięcia.

Biegli w złożonych opiniach przedstawili projekt zakładający wyodrębnienie w budynku dwóch lokali mieszkalnych o rozkładzie i powierzchni – odpowiadającym dotychczasowemu sposobowi korzystania.

Zgodnie z opiniami biegłych lokal oznaczony Nr (...) położony na parterze zajmuje powierzchnię (...) m². Uwzględniając stanowisko stron, sąd nie uwzględnił - w przeciwieństwie do biegłych - pomieszczenia przynależnego w postaci budynku gospodarczego opisanego powyżej co do którego strony wnosiły o pozostawienie go we wspólnym użytkowaniu.

(zob. oświadczenia stron k.779v).

Lokal ten przyznany został zgodnie z wolą stron uczestniczce postępowania K. S. (1).

Natomiast powierzchnia lokalu nr (...), który miałby przypaść wnioskodawczyni E. R. wraz z pomieszczeniem przynależnym wynosi (...) m^(...).

Tak więc udział w nieruchomości wspólnej związany z lokalem nr (...) wynosiłby (...), zaś udział związany z lokalem nr (...) wynosiłby (...).

Sąd dokonał aktualizacji tych wartości samodzielnie uwzględniając zgodne stanowiska stron z ostatniej rozprawy. Biegły M. D. (1) przy ustalaniu powierzchni użytkowej lokali i udziałów w nieruchomości wspólnej uwzględnił treść opinii biegłego A. K. (1), który w swojej opinii przypisał budynek gospodarczy o powierzchni 32,70 m² jako przynależność do lokalu Nr (...) na parterze. Początkowo strony takiej propozycji nie kwestionowały ale zmieniły zdanie na ostatniej rozprawie.

Sposób określenia udziałów w nieruchomości wspólnej określa ustawa z dnia 24.06.1994 r. o własności lokali.

Art.3.3 stanowi, że udział właściciela lokalu wyodrębnionego w nieruchomości wspólnej odpowiada stosunkowi powierzchni użytkowej lokalu wraz z powierzchnią pomieszczeń przynależnych do łącznej powierzchni użytkowej wszystkich lokali wraz z pomieszczeniami do nich przynależnymi.

Po uwzględnieniu stanowisk stron suma powierzchni lokali wraz z przynależnościami wynosi więc 153,75 m² (powierzchnia wg. opinii M. D. (...) – powierzchnia budynku gosp. pierwotnie wskazanego jako powierzchnia przynależna do lokalu Nr (...) m² = (...)).

W tej sytuacji udział właściciela lokalu mieszkalnego Nr (...) w nieruchomości wspólnej powinien wynosić (...), a właściciela lokalu Nr (...), a nie odpowiednio (...) i (...) jak to wskazał biegły M. D..

Bezsporną okolicznością w sprawie jest fakt czynienia przez strony nakładów na nieruchomość wspólną oraz na poszczególne faktycznie zajmowane części mieszkalne. Wobec uzasadnionego żądania rozliczenia tychże sąd zobowiązał biegłego M. D. (1) do ich wyliczenia.

Biegły w sporządzonym operacie wyliczył, że wnioskodawczyni E. R. dokonała nakładów na nieruchomość wspólną o wartości 19 720 zł. Z kolei nakład uczestniczki postępowania był znacznie większy. Obejmował zarówno nakład wyłącznie na część zajmowaną przez nią (90870 zł) jak i na części wspólne nieruchomości (5060 zł). Z opinii biegłego wynika, że jego wyliczenia obejmują także koszty uczestniczki postępowania związane ze zmianą układu funkcjonalnego celem wyodrębnienia lokali. (**zob. opinia k.751**).

Opinia nie była kwestionowana w tym zakresie przez żadną ze stron.

W tym stanie rzeczy sąd przyjął wartości wskazane przez biegłego za podstawę wzajemnych rozliczeń stron.

Jak wskazano we wcześniejszej części uzasadnienia ostatecznie uczestniczka postępowania S. Z. zrezygnowała z udziału w nieruchomości na rzecz K. S. (1) za spłatą 75 000 zł (bezsporne).

Suma wartości wyodrębnionych lokali mieszkalnych bez nakładów wynosi łącznie 408 420 zł (wartość lok. Nr (...) = 212 520 zł + wartość lok. (...) = 195 900 zł). Wobec decyzji S. Z. udziały wnioskodawczyni i uczestniczki postępowania są równe. Kwotowo oznacza to wartość po 204 210 zł. Zachodziła więc konieczność dopłaty na rzecz uczestniczki postępowania od E. R. kwoty 8 310 zł.

Jednocześnie rozliczając nakłady na nieruchomość wspólną poniesione przez strony postępowania to K. S. (1) powinna spłacić wnioskodawczynię kwotą 7 330 zł (19 720-5060 = 14 660 :2= 7330 zł).

Bilansując obie kwoty uzyskano spłatę w wysokości 980 zł orzeczoną w pkt (...) postanowienia.

W ocenie sądu nie było podstaw by do wzajemnych rozliczeń stron przyjmować wartość lokalu mieszkalnego nr (...) wraz z poniesionymi przez uczestniczkę postępowania K. S. (1) nakładami na ten lokal (wartość lokalu uwzględniająca nakłady = 286 770 zł). Nakłady te ostatecznie przypadły temu, który je finansował. Wnioskodawczyni w tych nakładach nie partycypowała i nie może w związku z tym oczekiwać żadnych korzyści. Z kolei K. S. także nie może oczekiwać zwrotu ich wartości bowiem czyniła je dla siebie i jej ostatecznie one przypadły.

Uczestniczki postępowania ustaliły zgodnie wysokość spłaty udziału S. Z. na kwotę 75 000 zł. K. S. (1) wносиła o rozłożenie płatności na pięć rocznych rat. Wskazała, że jednorazowe uiszczenie tak dużej kwoty przekracza jej możliwości finansowe.

Sąd przychylił się do tego wniosku uwzględniając aktualną sytuację materialną uczestniczki postępowania a, także fakt, iż jest ona samotną matką, a na utrzymaniu ma dwoje dzieci. Jednocześnie w ocenie sądu roczna rata w wysokości 15 000 zł nie narusza usprawiedliwionego interesu uczestniczki S. Z. i stanowi zauważalną wartość w budżecie każdej rodziny.

Sąd oddalił wnioski stron w pozostałym zakresie. Po części jest to podyktowane w zasadzie zgodnym stanowiskiem stron wyrażonym na ostatniej rozprawie. Dotyczy to głównie sposobu częściowego wyjścia ze współwłasności i wzajemnych roszczeń uczestniczek względem siebie.

W toku postępowania strony zgłaszały dodatkowo roszczenia dotyczące rozliczenia wydatków związanych z nieruchomością wspólną przedkładając na tę okoliczność dowody dot. wywozu nieczystości, dostaw wody czy uiszczanego podatku od nieruchomości. Jeśli chodzi o ten ostatni wydatek to należy zauważyć, że z przedstawionych sądowi dowodów wynika jednoznacznie, że podatek od nieruchomości płacony był zarówno przez wnioskodawczynię jak i przez uczestniczkę K. S. (1). Pismo zalegające na k. 109 akt jest na to wyraźnym dowodem. Występują nieznaczące wahania, nie zmienia to jednak faktu że obie strony starają się tę należność ponosić. Co do pozostałych kosztów to należy jednoznacznie wskazać, że mimo, iż strony były reprezentowane przez profesjonalnych pełnomocników, brak jest w aktach dowodów, że faktury dotyczące zapłaty za wodę, czy wywóz nieczystości dotyczą mediów pobranych przez wszystkich współwłaścicieli, a nie tylko przez tego, który składa dowód zapłaty.

Zgodnie z art.207 kc pożytki i inne przychody z rzeczy wspólnej przypadają współwłaścicielom w stosunku do wielkości udziałów, w takim samym stosunku współwłaściciele ponoszą wydatki i ciężary związane z rzeczą wspólną.

O powyższym orzeczono w myśl art. 618 § (...) i (...) kpc, 684 kpc w zw. z art. 210 w zw. z art. 211 kc w zw. z art. 212 § (...) kc w zw. z art. 7 w zw. z art. 10 w zw. z art. 8 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (t.j.: Dz. U. z 2000 r., nr 80 poz. 903).

O kosztach postępowania orzeczono w myśl art. 520 § (...) kpc. Każdy z uczestników ponosi koszty związane ze swym udziałem w sprawie.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005r. (Dz. U. Nr 167 poz. 1398 z późn. zm.).